

søgeren, som ved sin vedblevne Iver for Embedsgjerningen neppe vilde unblade at virke med og da let til Forvirring." Jeg kan, som sagt, ikke huske Sagen nærmere, men jeg kan vel forstaae, at dette maatte forekomme mig at være en underlig Tale, thi hvorfor skulde ikke en ivrig Præst ved Siden af en Capellan kunne virke til Gavn, hvorfor skulde de ikke meget godt i Forening kunne arbejde sammen? I den citerede Ytring kunde altsaa umuligt ligge nogen fyldestgjørende Grund til ikke at søge at fjerne Vanstelighederne ved en Capellans Antagelse. Hvad jeg ønsker at fremhæve, er altsaa kun dette, at jeg ikke kan anerkjende det som begrundet, naar man har villet tillægge denne Udtalelse i et ganske enkelt concret Tilfælde en principiel Betydning.

Fischer: Hvad angaaer den sidste Hensigt, som den ærede Ordfører gjorde, da skal jeg blot yttre, at den indledende Deel af Beretningen — om man vil kalde den saa — nærmest er at betragte som en Skrivelse fra Statsrevisionen til Rigsdagen, hvormed Beretningen fremsendes; med denne Skrivelse, der altsaa forsynes med Revisorernes Underskrift, følger Beretningen som et Hefte, der er trykt som Bilag dertil. Man har troet, at dette ikke kunde misforstaaes, som om Statsrevisionen ikke vilde vedkjende sig sin Beretning. Skjønes det imidlertid at være mere hensigtsmæssigt, at Navnene komme til at staae bagefter Beretningen, saa kan jeg ikke antage, at der fra Statsrevisionens Side skulde være Noget derimod at indvende. — Hvad angaaer det første Punkt, hvorom Ordføreren yttrede sig, nemlig Regnskaberne for den grønlandske Mission, da maa jeg tilstaae, at dets Regnskabsvæsen befinder sig i en saadan Tilstand, at jeg ikke kan forstaae, hvad Sammenhængen dermed egentlig er. Siden Regnskabet for 1858—59, altsaa nu for omtrent 10 Aar siden, er intet Regnskab for den grønlandske Mission blevet endeligt og fuldstændigt afgjort; og jo længere Tiden skrider frem, desto ufuldkommere blive Regnskaberne og desto større Manglen paa den Kundskab til Missionsvæsenets Status, som Statsrevisionen maa have. Der blev for 3 Aar siden bevilget 200 Rd. til

at foranstalte en extraordinair Undersøgelse af den grønlandske Missions Regnskabsvæsen, og det er mig bekendt, at denne Undersøgelse allerede for lang Tid siden er endt, og at Resultaterne deraf ere oversendte til Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet. Men det har dog ikke været muligt for Statsrevisionen at faae nogen Opgjørelse fremsendt eller at faae nogen yderligere Meddelelse fra Ministeriet angaaende disse Regnskaber. Dette er Stillingen. Jeg kan derfor ikke see, at noget andet Middel her vil kunne hjælpe end engang for et Aar at nægte Bevillingen til Missionen, thi saa vilde formodentlig Regnskaberne komme. Alt, hvad der forøvrigt kan gøres, er efter min Formening forsøgt og forsøgt forgjæves.

Ordføreren: Sa jeg kan ikke nægte, at ogsaa jeg netop har tænkt mig dette som den eneste Udvei, der staaer aaben for at fremtvinge de omhandlede Regnskaber, og, naar Udvalget har troet at burde udtale sig om denne Sag, da har det kun været for at søge at forebygge, at man skulde blive nødt til at stride til et saa decideret og definitivt Middel for at afhjælpe den tilstedeværende Uorden, der nu ialtsald i allerhøjeste Grad ligner en passiv Modstand. — Hvad det andet Forhold angaaer, som den sidste ærede Tale omtalte, da er det jo ganske klart, at Underkrifterne under Fremsendelsesskrivelsen tydeligt nok vise, at Statsrevisorerne ville vedkjende sig deres Arbejde, men jeg synes, at det dog er en Synberlighed, at Hovedarbejdet staaer uden nogen Underskrift. Det er kun denne iøvrigt ikke meget betydelige formelle Mangel, som Udvalget har ment burde afhjælpes, saameget mere som der jo i den seneste Tid har været Spørgsmaal om, hvorledes Manglen eller Tilstedeværelsen af en Statsrevisors Underskrift skulde forstaaes.

Krieger: Inden man lader det komme til Nægtelse af Bevillingen til den grønlandske Mission, som vel i alt Fald ikke kan udgaae fra dette Thing, er der dog et Skridt, der ligger nærmere, det nemlig at søge at faae Oplysning fra Regjeringen om, hvorledes Sagen egentligt hænger sammen. Den vedkommende